

Eric Vandenwijngaerden

Het boek G.

[...] de horizon is de rechte onderkant van een doek dat op een willekeurig moment onverwachts valt tijdens een voorstelling [...]

John Berger

In de briljante roman 'G' – winnaar van de prestigieuze Booker Prize – vertelt John Berger het verhaal van een jonge man en zijn energieke Casanova-achtige bezigheden in het Europa van net vóór de Eerste Wereldoorlog. De auteur onderzoekt de harten en geesten van zowel mannen als vrouwen, wat er gebeurt tijdens de seks en waarom de Don Juans zoveel succes hebben.

Deze ontdekkingsreis naar intimiteit stelt Berger tegen de turbulente achtergrond van Garibaldi, de mislukte revolutie van de Milanese werknemers in 1898, de clandestiene activiteiten van Gavrilo Princip en de eerste vlucht van Geo Chávez over de Alpen.

HORIZON

Op het eerste gezicht
lijkt de horizon troebel:
je hoofd in een nevel
– als in de verte
een schoorvoetend licht.

Wat je las, houdt je dagen
al bezig. Toch vraag je je af
hoe het kwam en waarom
je weer naar je pen
hebt gegrepen.

Jij met je pen, en je hand
en het blad. En achter
het glas houdt de ochtend
voorlopig nog stand.

DONKER

Ergens tussen bladzijde X en Y
komt een man aan het woord. Het is

de schrijver:

ik schrijf dit boek in het
bovengenoemde donker

en nog meer om dit alles te kunnen
begrijpen. Maar wanneer vangt
het aan, dat grote begrijpen?

Ik beleef het boek in het
bovengenoemde donker.

GEO CHÁVEZ

Brig-Domodossola, 23 sept. 1910

Iemand kwam hier het eerst.

Je ziet het, maar niet aan de brood-
kruimels, niet aan de kring die
de wijnfles ... Geen tafel of stoel.

Je leest het in de voetsporen
voor je uit. En toch bekruipt jou
het gevoel hier alleen te zijn.

Wolken drijven rond de berg.
Maar die geeft jou geen antwoord
vandaag. Zijn flanken dragen hun
tekeningen, hebben de jaren in stilte
doorstaan: keerden zich telkens
naar de zon en de maan,
een nieuwe ochtend tegemoet.

Ach, wat is het hier goed,
zei iemand hier ooit voor het eerst,

eindelijk hebben we het punt bereikt.

DON GIOVANNI

Soms laat ik mijn hand vanonder
de leeslamp mijn zinnen vertalen
en lees: het is avond.

Verleidelijk leeg is de avond
en toch, in zijn hoofd is nog zoveel te doen.

Neem haar dijen bijvoorbeeld.
Hij kijkt honderduit naar haar huid

en wenst zich een zoveelste teder
moment – dan dringt aarzeling zich op
en klopt aan de deur, net als oorlog.

En buiten dit huis, op het hemeldoek,
sluimeren de sterren
en prevelt de maan: ja, stop nu maar.

Stop maar, en slaap dan.

NUŠA

Liefje,

het leek zo onschuldig en
zonnig op die bank in dat park:

geen hand te veel, geen woord
te weinig, geen taal te vreemd.

Maar op elke bladzijde drukt een zware steen.
Niemand raapt op, niemand neemt mee.

LICHTINVAL

De ochtend breekt aan,
en breekt alle weerstand.

Dit is wat men noemt dan
het langzaam ontwaken:

als stilte verdwijnt
weer tussen de lakens
en de zon zich een weg
zoekt naar je eerste gezicht.
Als letters vervagen.

Je slaat het boek dicht.

Je zal dit verhaal ooit herlezen,
alsof het het enige is.